

[Birthe Nielsen]

også den indstilling, at det nok ikke kunne lade sig gøre. Lad mig nævne, at f. eks. den danske ligebehandlingslov fra 1978 jo ikke forbyder positiv særbehandling. Jeg kan huske, at arbejdsministeren under behandlingen af denne lov udtalte, at når det gjaldt princippet ligebehandling og positiv særbehandling, skulle kvinder og mænd være ligeværdige, men der er ikke hjemmel i loven til at gennemføre nogen af de her omtalte særforanstaltninger. Jeg kunne forstå i dag, at man arbejder med nogle foranstaltninger for de unge med hensyn til uddannelser, men man må tænke på, at der også er en gruppe voksne kvinder, som er arbejdsløse.

De kvinder, der er arbejdsløse i dag, er især kvinder inden for de traditionelle kvindeområder, og det drejer sig om f. eks. tekstilindustrien, beklædningsindustrien og levnedsmiddelindustrien. Hvad angår stillinger inden for det offentlige, er der især arbejdsløshed inden for omsorgsområdet, og her tænker jeg på plejeområdet, sygeplejeuddannelser osv., og også inden for pædagoguddannelserne. Det er netop inden for disse uddannelsesområder, at kvinder har været særlig sårbare, fordi det offentlige på grund af krisen har skåret så meget ned, at der er blevet særlig mange kvinder ledige inden for disse områder.

Jeg ved godt, det hænger sammen med noget mere uddannelse, men jeg synes, det er vigtigt, at man er opmærksom på, at tingene hænger sammen, så man også sørger for at uddanne tilstrækkelig kapacitet på disse uddannelsessteder.

I Danmark har vi f. eks. ikke lavet disse positive særforanstaltninger bortset fra enkelte steder i landet, men i Sverige har man udført en lang række af disse foranstaltninger, for at kvinder skulle få mere ligestilling på arbejdsmarkedet. Bl. a. har man ansat kvindelige arbejdsformidlingskonsulenter, som netop har fået den opgave, fordi dette traditionelt er et mere mandsdomineret fagområde, og det har man også gjort i forbindelse med egnsudviklingsstøtte.

I den sidste udgivelse fra arbejdsformidlingen, som er udsendt her i februar, udtaler chefen i Ålborg, Kurt Hansen, at der ikke er noget til hinder for, at man i medfør af § 97 a i stedet for som i dag at fordele efter alder og geografi fordeler efter køn. Det synes jeg lyder fornuftigt, og det er en af de ting, vi vil

med vores forslag. I foråret 1979 var der 14.000 ledige mænd og 12.000 ledige kvinder i Nordjylland, og i løbet af efteråret 1979 var det muligt at få 4.000 flere mænd i arbejde, men der var stadig væk 12.000 ledige kvinder. Det er derfor, det er nødvendigt med nytænkning på dette område.

Noget andet er, at man som sagt også må se på, inden for hvilke områder der især er brug for arbejdskraft, og i den forbindelse vil jeg pege på, at et område som jern- og metalindustrien kan kvinder udmærket godt beskæftige sig med. Jeg omtalte før de to svejsekurser, som er gennemført af kvinder i Nordjylland, men der er også andre fagområder, f. eks. kranførere, når det gælder uddannelser for voksne kvinder.

Hvad angår de unge, er jeg glad for, at der kommer nogle nye initiativer i 1982-83 i forbindelse med den garantiordning, som arbejdsministeren var inde på man vil indføre, altså at man vil prøve at se på, hvordan man kan få de unge kvinder ind på uddannelsesområder, som ellers traditionelt er områder, mænd vælger.

Jeg vil gerne stille arbejdsministeren et enkelt spørgsmål. Der er et problem for de piger, der går på en af de EFG-basisuddannelser, som normalt vælges af mænd, og jeg vil spørge arbejdsministeren, hvordan man kan skaffe flere praktikpladser på andet år, for det har vist sig i praksis, at det er svært at skaffe praktikpladser til kvinderne det andet år.

#### Arbejdsministeren (Svend Auken):

Som jeg sagde i mit første indlæg, får vi god lejlighed til at diskutere disse alvorlige problemer i forbindelse med konkrete forslag, når beskæftigelsesplanen for 1981, 1982 og 1983 ligger klar her i løbet af et par måneder, men jeg vil gerne sige nogle enkelte ting i anledning af fru Birthe Niensens indlæg her.

For det første tror jeg, det er forkert, når fru Birthe Nielsen siger, at der som følge af samfundets nedskæringspolitik er stor arbejdsløshed blandt pædagoger, sygeplejersker, plejere osv. Nej, sådan ligger det ikke; det er tværtimod de sektorer, der vokser hurtigst beskæftigelsesmæssigt, og hvor der er betydelig mangel på arbejdskraft, og derfor er regeringen - i øvrigt i overensstemmelse